

کاشف ذرات بنیادین فیزیکی

سایمون وندرمیر که در سال 1984 به دلیل پیشبردهای تکنولوژیکی آنچه در کشف پایه های جهان هستی تاثیرگذار بود - کشف بوزونهای Z و W - در سن 85 سالگی در ژنو درگذشت.

سایمون وندرمیر که در سال 1984 به دلیل پیشبردهای تکنولوژیکی آنچه در کشف پایه های جهان هستی تاثیرگذار بود - کشف بوزونهای Z و W - در سن 85 سالگی در ژنو درگذشت.

به گزارش مهر، مرگ سایمون وندرمیر توسط سرن اعلام شد، مکانی که این فیزیکدان بزرگ برای 30 سال در آن به مطالعه و تحقیق مشغول بوده است. در دهه 1980 فیزیکدانان در جستجوی ذرات بنیادین پیش بینی شده ای بودند که در مدل استاندارد به آن اشاره شده بود، نظریه ای که با تمامی نظریه های فیزیکی متناسب بوده و تمامی نیروهای موجود در جهان به جز نیروی گرانش را توضیح می دهد. محققان برای یافتن این ذرات به برخوردهای پر انرژی تری نیاز داشتند که امکان ایجاد آنها تنها با استفاده از برخورد دهنده ذرات امکان پذیر بود.

کشف بزرگ وندرمیر که منجر به کسب جایزه نوبل فیزیک شد، یافتن راهی برای تولید پرتوهای شدیدی از ذراتی خاص به نام ضد پروتون ها بود. با برخورد دادن پروتون ها و ضد پروتون ها دانشمندان موفق به دستیابی به برخوردهایی پر انرژی تر شدند و جنبه های جدیدی را از جهان هستی کشف کردند که تا به حال موفق به درک آن نشده بودند.

پس از این کشف وندرمیر هدایت تیمی را به عهده گرفت تا شیوه جدید را در شتابگر ابرپروتونی در سرن به کار ببندند. در سال 1983 سرن گزارش داد این برخوردها منجر به تولید ذراتی به نام بوزونهای Z و W شده است که عناصر کلیدی انرژی ضعیف، یکی از چهار نیروی بنیادین جهان هستی به شمار می روند. سه نیروی دیگر عبارتند از الکترومغناطیس، گرانش و انرژی نیرومند.

یک سال پس از این کشف بود که وندرمیر به همراه همکار ایتالیایی اش «کارلو روبیا؛ نوبل فیزیک را به خاطر «مشارکت قطعی در پروژه ای عظیم که منجر به کشف ذرات Z و W ، عوامل بنیادین انرژی ضعیف، شده بود؛ دریافت کردند.

وندرمیر در 24 نوامبر 1925 در هلند متولد شد و پس از فارغ التحصیلی در رشته مهندسی از دانشگاه دلف، کار و مطالعه بر روی تجهیزات ولتاژ بالا برای میکروسکوپیهای الکترونی را در لابراتوار تحقیقاتی فیلیپز آغاز کرد. وی در سال 1956 به سرن پیوست و شیوه هایی را برای مهار کردن ذرات مختلف ارائه کرد.